

POEME INEDITE*

Nimic

Nimic nu mi s-a-ntors din cât am dat
(Așa se-ntâmplă mai cu toți poeții
care știu bine că s-a adunat
prea mult tragism în comedia vieții)
Am curs destul de des precum un râu
Cu stăvilare / diguri / postamente
Dar mi-a plăcut să fiu ținut în frâu
Numai de amintiri efervescente
Cu clipa mea zidită printre rânduri
Trecui și de-nțelept și de netot
Preocupat de propriile-mi gânduri
Azi simt că-mbătrânesc (dar nu de tot)

Pe unde-am stat – pe unde am umblat
Nimic nu mi s-a-ntors din cât am dat...

Decembrie

Adio toamnă – asfințitul
Spre văi se lasă ca un val
Și-i mai urât decât cuțitul
Din mâna unui criminal
Vâslind cam în aceeași barcă
(adică semănând la firi)
Azi toate ne îndeamnă parcă
Să ancorăm în amintiri

Culorile ne ling privirea
Nori aspri se ivesc în flu'
(Intrăm în iarnă cu iubirea
din bronzul verii ce trecu)
Rămasă-i via fără struguri
Vântul se sprijină de cer
Și-o să ne fie dor de muguri
Și spaimă de polei și ger.

Confidență

Îmi țișă liniștea în oase
Mă descompun în bancuri seci
Prind fluturi cu-aripi de mătase
Îmbătrâniți prin discoteci
Dansez cu oameni de zăpadă
Idei salvez de la înec
Sunt prieten bun cu toată lumea
Precum a fost Toulouse Lautrec

Mă paște gândul nemuririi
Fac plajă uneori la bec
Buldozerele amintirii
În sensul vieții mele trec
Zâmbesc mai mult pe sub mustață
În vorbă mă aprind ușor
Arama când mi-o dau pe față
Îngheață apele de dor...

* Aceste poeme fac parte din volumul *Gladiator în arenele visului*, manuscris aflat în posesia domnului *Puiu Siru*, căruia îi mulțumim pe această cale.